

קהלת, (קהלת א) דור הולך ודור בא. ופרשיותם רבותינו, אין דור פחות ממשים רבוא. ועוד פרשיותה, הדור שהולך הוא שבא, לא קיים מה שהיה הוא שיקיה. מאין ואילך השלם עשרה דברים רוחה הנאה בוגריה, אמר רציא מהימנא, דפתורא באטגלא. אמר רציא מהימנא, בוצינא קידישא זפאה חילקה, דקידוש בריך הוא גלי לך, מה דלא גלי נביא וחוזה, גלה לכל נביא וחוזה, ולא למי ולמי.

שני - לבצע על שתי ככורות בשבת, שני רמוות בשני לוחות הتورה, שנתחנו בשבת זוגות. שביום השליishi ירד, שבו פעמים טוב, ובשבת נתנה, שתי נקבות לשנים טובים. ואף על גב שבארוה שהשדים ממענים על זוגות, כמו שבארוה שתי בעיצים, שני אגוזים - הילכה למשה מסיני: שלוחי מצוה אין נזוקין.

ואם אמר, והרי שניינו, אין מתחילין בשני ואין מסימים ברכבי, דהינו בב' ד' עם ערב רב, שליא כי שלוחי מצוה, שלא התגירו לשם שםים, ולאחר שעברו מן העולם, צוה הקודש ברוך הוא לטל (שםות לו) שני לחת אבני בראשים, ואמר, וכמתבכי על הלחות את הדברים אשר כי על הלחות וגוי.

ושתו ככורות בשבת רומיות לשני יודאים יהודינה. שאדרני היא ייחודה מעלה מעתה כל הנשמות וחרותות החל, ובשבת יורד אלה. וממושם זה בשבת כל הנשמות וחרותות ונחתיין זוגות, ואין שטן ואין מזיק שליט ביוומא דשבתא. ואפילה גיבם לא שליט, ולא אוקיד בשבת. ובגין דא, (שםות לו) לא תבערו אש בכלל מושבותיכם ביום השבת. ורק אָש נוכראה, אָלָא אָש דקרבנא, אש

(קהלת א) דר הולך ודור בא. ואוקמה רבנן, אין דר פחות ממשים רבוא. ועוד אוקמה, הדור שהולך הוא שכך היה מה שהיה הוא שיקיה. מכאן ואילך, אשלים עשרה דברים דברים דפתורא באטגלא. אמר רציא מהימנא, בוצינא קידישא זפאה חילקה, דקידוש בריך הוא גלי לך, מה דלא גלי נביא וחוזה, ולא למאן ולמאן.

הנינא, למצוע על שני ככורות בשבת, דאיןון רמיין בתרי ליהי אוריתא, דאתיהיבו בשבת זוגות. דבוימא תליתאה נחתו, דבריה תרי זמגי טוב, ובשבת אתיהיבת, תרין נוקבין לתרין טבין. ואף על גב דאוקמה דשדים ממניין על זוגות, כמה דאוקמה שני בייצים, שני אגוזים. הילכה למשה מסיני שלוחי מצוה אין נזוקין.

יא' תימא, והא תנינן, אין מתחילין בשני, ואין מסימים בבד', דהינו בב' ד' עם ערב רב, דלא הו שלוחי מצוה, ולאחר אתגיירו לשם שםים, ולבתר דאתעbero מעולם, מני קידשא בריך הוא לנעלא (שםות לו) שני לוחות אבני בראשים, ואמר, (שם) ובכתבתי על הלוחות את הדברים אשר כי על הלוחות וגוי.

ותרין ככורות בשבת, רמיין לתרין יודין יהודינה. דאדני אליה ייחידה מבעה בשית יומין דחול, ובשבת נחית לגבה. ובгин דא בשבת, כל נשמתין ורוחין ונפשין נפקין ונחתיין זוגות, ואין שטן ואין מזיק שליט ביוומא דשבתא. ואפילה גיבם לא שליט, ולא אוקיד בשבת. ובגין דא, (שםות לו) לא תבערו אש בכלל מושבותיכם ביום השבת. ורק אש נוכראה, אָלָא אָש דקרבנא, אש